

نوروز در بخش نوزادان

زهرة کریمی

پرستار مدیریت درمان استان قم



کودکانی سالم و پرانرژی‌اند. دیدن آن‌ها، برای من و همکارانم یادآور این حقیقت است که در کنار سختی و دوری از خانواده، خدمت ما پیوندی مستقیم با زندگی دارد. ثمره آن کشیک‌های نوروزی، نه فقط وظیفه، بلکه یادگاری ارزشمند از امید و تداوم زندگی است.



روایت پرستاری از کشیک‌های نوروزی،
میان دوری از خانواده و تولد نوزادانی که
امید و زندگی را در دل درمانگران زنده
می‌کردند

من پرستار بخش مراقبت‌های ویژه نوزادان در استان قم هستم. همیشه گفته‌اند خاطرات شیرین در قلب‌ها ثبت می‌شوند و باید خداوند را شکر کرد که لحظه‌های تلخ، گذرا هستند و آدمی در آن‌ها نمی‌ماند.

شیفت‌های نوروزی برای ما ترکیبی از شادی و غم بود؛ از لحظه تحویل سال در کنار همکاران، دور از خانواده، تا سیزده‌بدرهایی که در بخش بیمارستان گذشت.

در این ایام، کشیک‌ها فشرده‌تر بود چون بسیاری از همکاران در مرخصی بودند، اما هیچ‌یک از ما از انجام وظیفه کوتاهی نکردیم. در یکی از همان شیفت‌ها، چند نوزاد بسیار نارس — در هفته‌های ۲۷، ۲۸ و ۲۹ بارداری — متولد شدند. هر یک نیازمند مراقبت دقیق و مداوم بودند. پزشکان و پرستاران با تمام نیرو کار می‌کردند تا نوزادان کوچک بدون آسیب از روزهای بحرانی بگذرند و پدران و مادران چشم‌انتظار ناامید نشوند. با لطف خدا، آن نوزادان زنده ماندند، رشد کردند و امروز